

ÜLESTÕUSMISAJA VI PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap15:1-2.6.22-29)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil olid mõned, kes tulid Juudamaalt, õpetanud Antiookias elavaid vendi: “Kui te ei lase end Moosese kombe järgi ümber lõigata, siis te ei saa õndsaks.” Aga sellest tõusis tüli, nii et Paulusel ja Barnabasel oli nendega palju vaidlemist. Siis otsustati, et Paulusel ja Barnabasel ja veel mõnel teisel tuleb minna selle tülisimuse pärast Jeruusalemma apostlite ja vanemate juurde. Jeruusalemmas tulid apostlid ja vanemad kokku seda asja arutama. Ja apostlid ning vanemad ühes kogu uskliku rahvaga otsustasid valida endi hulgast mehed ja saata nad koos Pauluse ja Barnabasega Antiookiasse. Ja nad andsid neile ühes sellise sisuga kirja: “Meie, apostlid, vanemad ja teie vennad, saadame terviseid oma vendadele paganate seast, kes elavad Antiookia-, Süüria- ja Kiliikiamaal. Me oleme kuulnud, et mõned, kes on tulnud küll meie juurest, kuid keda meie ei ole volitanud, on oma õpetustega teile muret ja hingesegadust tekitanud. Sellepärast oleme meie üksmeelselt otsustanud valida endi hulgast saadikud ja läkitada nad teie juurde koos meie armsate vendade Barnabase ja Paulusega – meestega, kes on oma elu meie Issanda Kristuse nime pärast kaalule pannud. Nii oleme meie Juuda ja Siilase teie juurde teele saatnud, et nad teile kinnitaksid suusõnal sedasama. Püha Vaim ja meie oleme otsustanud, et teie peale ei tohi panna enam mingisugust muud koormat kui seda, mis on hädavajalik: et hoiduksite ebajumalate ohvrilihast, vere- ja lämbumissesurnu söömisest ning kõlvatusest. Kui te kõigest sellest hoidute, teete hästi. Jääge terveks.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 67:2-3 5.8 R:4a)

R: Mu Jumal, Sind ülistagu kõik rahvad.

Jumal olgu meile armuline ja õnnistagu meid,
lasku oma pale paista meie üle,
et maa peal tuntaks Sinu teed
ja kõigi rahvaste seas Sinu lunastust.

R:

Rõõmustagu kõik rahvad ja hõisaku rahvahõimud,
sest Sina mõistad rahvastele õiglast kohut
ja juhataid rahvahõime maa peal.

Jumal õnnistagu meid ja kogu maailm kartku teda.

R:

(Teine lugemine Ilm 21:10-14. 22-23)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Sel ajal kandis üks ingel mind vaimus suure ja kõrge mäe tippu ja näitas mulle püha linna Jeruusalemma taevast Jumala juurest alla laskuvat, ja selle ümber oli Jumala auhiilgus, ning see andis valgust kõige kallima kivi, otsekui jaspise sarnaselt, mis hiilgab nagu mäekristall. Linnal oli suur ja kõrge müür ning kaksteist väravat, aga väravate peal kaksteist inglit, ja väravate peale olid kirjutatud nimed – Iisraeli laste kaheteistkümne suguharu nimed. Idaküljes oli linnal kolm väravat, põhja pool kolm väravat, lõuna pool kolm väravat ja lääne pool kolm väravat. Linnamüüri oli kaksteist aluskivi, ja nende peal Talle kaheteistkümne apostli nimed. Aga templit ma seal ei näinud, sest selle linna tempel on Issand, taevavägede Jumal ning Tall. Ja linnale polnud tarvis ei päikest ega kuud, et need seal paistaksid, sest Issanda kirkus valgustab seda ja Tall on selle valguseallikas. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14:23)

Halleluuja. Kui keegi armastab mind, siis ta peab kinni mu õpetusest ja minu Isa armastab teda, ning me tuleme tema juurde. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 14:23-29)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Kui keegi armastab mind, siis ta peab kinni mu sõnast, ja minu Isa armastab teda, ning me tuleme tema juurde ja jääme temasse. Kes mind ei armasta, see ei pea kinni mu sõnast, aga see sõna, mida te kuulete, pole minu, vaid Isa oma, kes mind on läkitanud. Seda räägin ma teile teie juures olles, aga Lohutaja, Püha Vaim, kelle minu Isa teile saadab minu nimel – tema õpetab teile kõik selgeks ja tuletab teile meelde kõik, mida mina teile olen rääkinud. Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nii, nagu maailm annab. Teie süda ärgu olgu ärevil ja ärgu mingu araks! Te olete kuulnud mind ütlevat: “Ma lähen ära ja tulen taas teie juurde.” Kui te mind tõesti armastaksite, siis te rõõmustaksite, et ma lähen Isa juurde, sest Isa on suurem kui mina. Aga seda olen ma teile öelnud nüüd, enne kui see sünnib, et siis, kui see sündima hakkab, te võiksite uskuda.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Jumal on õiglane valitseja ja armuline kohtumõistja, tema trooni ees tuleb meil kunagi oma tegudest aru anda. Nii räägitakse pühakirjas Jumalast sageli. See inimeste maailmast laenatud pilt tekitab veidraid tundeid, sest me ei ole harjunud, et kohtualune peaks mõtlema selle peale, kas kohtunik teda armastab, ja ka vastupidi, et tema ise peaks armastama kohtunikku. Eks tunne kohtualune ikka ennekõike hirmu ja otsi palavikuliselt võimalusi, kuidas end õigustada ja väiksema karistusega pääseda.

Kui meil läheb elus enam-vähem hästi, siis me nii ei mõtle. Jumal kerkib kohtumõistjana meie silmade ette ikka suure ohu tekkides, olgu selleks siis kas sõjaähvardus või tõsine haigus. Selles olukorras hakkame tajuma, kui vale on mõõta inimese elu ainult maiste mõõdupuudega.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, inimpsüühikat uurinud teadlased on üpris üksmeelsed väites, et oht kõike kaotada motiveerib inimest palju rohkem kui võimalus suurt kasu saada. Võibolla peaks siis ka evangeeliumi kuulutama selles võtmes. Kuidas oleks, kui tänane evangeelium kõlaks hoopis nii:

Jeesus ütles: “Kui keegi mind ei armasta, siis ta ei hooli mu sõnast, ja minu Isa ei armasta teda, ning me ei tule tema juurde ega jää temasse. Kes mind armastab, see peab kinni mu sõnast, aga see sõna, mida te ei kuule, on minu, mitte Isa oma, kes ei ole mind läkitanud. Seda ei räägi ma teile teie juures olles, aga Lahutaja, Paha Vaim, keda minu Isa ei saada teile minu nimel – tema ei õpeta teile mitte midagi ega tuleta meelde, mida mina teile ei ole rääkinud.

Sõja ma jätan teile, võõra sõja ma annan teile. Mina annan teile täpselt nii, nagu maailm annab. Teie süda olgu ärevil ja mingi araks! Te ei ole kuulnud mind ütlevat: “Ma ei lähe ära ega tule taas teie juurde.” Kui te mind tõesti ei armastaks, siis te ei rõõmustaks, et ma ei lähe Isa juurde, sest Isa ei ole suurem kui mina. Aga seda ma ei ütle teile, pärast kui see sünnib, et siis, kui see ei ole sündinud, poleks teil uskumisest mingit kasu.”

See ei ole Issanda sõna!

Ohh... Tänu olgu Jumalale!

Kui Jumal oleks rahul ainult inimese hirmuga ega armastaks teda, siis kõlaski evangeelium ehk hea sõnum sarnaselt ega oleks enam sugugi hea, vaid ähvardav, lausa kogu meie elu mõtet põrmustav sõnum. Õnneks nii see ei ole.

Armsad õed ja vennad, kuidas oleks, kui me oma vanemaid ainult kardaks, kui meil poleks põhjust neid armastada, kui ei oleks elus üldse rõõme, vaid ainult hirm? Et olla valmis Jumala kohtu ees seismiseks, peame õppima juba siin elus mõistma, et häid tegusid saab tema ees teha armastusest, elurõõmust ja soovist maailma paremaks muuta. Jumal ei ole vihast vahutav kättemaksu kehasus, vaid taevatroonil istuv armastav isa, kes soovib kohtualustele, oma lastele, kõige paremat.

Paraku mõni inimene ei oska endale ise head soovida. Põrgusse minekut on võrreldud veohobusega, keda kodu lähedale jõudes pole vaja enam juhtida. Jumal ei ole see, kes kellegi hukka saadab, vaid inimene ise valib selle tee, laseb välja kujuneda hukatusse viivatel harjumustel. Vähehaaval, järkjärgult ja otsus otsuselt, pöördub evangeelium tema peas pahempidi ning muudab tema kõrvad Jumala häälele kurdiks. Et meiega nii ei juhtuks, peame aegajalt üle kontrollima nii oma põhimõtteid kui ka selle, kas me neid tegelikkuses järgime. See aitab aimata, kuhupoole oleme teel.

Jumala armastus on suur kingitus, mille kuritarvitamine oleks inimese poolt ikka hästi rumal.

Aamen.